

HOL VAGY ISTVÁN KIRÁLY?

Annyi kin és nyomoruság, annyi bu és szenvedés után - az ideai Szent István ünnepünkön egészen közel érezzük magunkhoz a mi szent királyunk élő és örökké ható lelkét. Ezer esztendő múltán is: úgy érezzük, hogy István király itt van közöttünk, mutatja az utat és kijelöli feladatainkat.

Szent István próféta volt és bölcs, európai keresztény és magyar. Egyszerre látta a múltat, jelent és jövőt. Tudta, hogy a magyarság jövőjét csakis a kereszténység és csakis a nyugati kereszténység biztosíthatja. Mégsem áldozta fel a jelennek a teljes magyar múltat, mert tudta, hogy gyökereitől elszakadva egyetlen nép sem élhet. Ez a tanítás, ez a felismerés mai is, még hozzá százszorosán érvényes. Ma sem szabad elszakadnunk attól a múlttól, amelyet apáink és ősünk építettek fel, de nem szabad ezt a múltat megkövesítenünk sem, hanem mindig és minden körülmények között továbbfejleszteni a jelen és a jövő követelményeinek megfelelően. A szentistváni gondolat követeli meg éppen, hogy a múltból csak azt vessük ki, ami a kor követelményeivel ellenkezik. De azt a nemes hagyományt, azokat a bölcs intézményeket, s a magyar múlt egész lelkiségét, amin a magyar faj ezeréves élete épült fel, soha sem szabad megtagadnunk, mert akkor önmagunkat tagadjuk meg és nemzetünk jövőjét tesszük kockára.

István király hármast örökséget hagyott minden idők minden magyarjára: a magyarság, a kereszténység és a nyugati kulturához való tartozásunk gondolatát. Ezt a hármast pillért kell továbbra is felhasználnunk, ha egyéni életünket, vagy a nemzet jövőjét akarjuk felépíteni. Enélkül gyökértelenek lennénk, elveszíténénk önbecsülésünket, megtagadnánk apáinkat és gyermekeinket. Magyarnak lenni mindig nagy áldozat volt, mert a történelem sohasem kényeztette el népünket. Véres háborúk, tatár-török-orosz dúlások hosszú láncolata edzette, tette keményebbé a magyarságot. Kereszténynek lenni sem volt mindig könnyű és különösen nem az mostan. A nyugati kulturakörhöz való tartozásunk is céltáblája most az otthoni terroruralom dühkitöréseinek. De mindez olyan áldozat, amit minden igaz magyarnak becsülettel, örömmel és megnyugvással kell vállalnia. Mert éppen ezeknek az áldozatoknak révén lettünk és vagyunk és maradunk ezentúl is különbek, mint más népek Európa keletén. Ez a mi hármast stignánk egyben a magyar faj hármast glóriája is.

Mi, magyar csendőrök, akik egész életünk alaptételévé tettük a hűséget, a becsületet és a vitézséget, magától értetődő, természetes alázattal nyugszunk meg a Mindenható Isten és küldöttje: Szent István rendelkezésében, utmutatásában. Fogadjuk, hogy hivek maradunk a magyarságunkhoz, a kereszténységünkhöz és kulturánkhöz, fogadjuk, hogy becsülettel szolgáljuk azokat és ha kell, vitézül fogunk harcolni és meghalni értük. Mint mindig a magyar történelem folyamán...

MULT, JELEN ÉS JÖVŐ!/Befejezés/

Ha visszagondolunk azokra a napokra, amikor átléptük a magyar határt és kálváriás utunkra, amely a magyar határtól a hontalanság országháza vezetett, bizony csak szorongással gondolhatunk az álmatlanság, éhség, fáradtság, a reménytelen sors, s a fegyvertársakban, sok esetben a bajtársakban történt csalódásaink keserű óráira. S ha a közelebbi multba nézünk vissza: az 1945-46 -os évekre, amikor hol innen, hol onnan hurcolták haza bajtársainkat, vajjon, ki merte volna akkoriban még remélni, hogy a nagy szövetségeseink néhány év után szembekerülnek egymással és hogy mi még egyszer össze tudunk jönni és egy szebb, boldogabb jövőről szöhetünk terveket?

Az idő gyógyít, a sebek behegednek és, ime, néhány évi súlyos betegség után ismét járni próbálunk. Erezzük mindnyájan, hogy lélekből megerősödtünk. Megtanultuk becsülni a fizikai munkát és ezen át lelki kapcsolatot találtunk a munkással, megismerkedtünk a zsfoltléttel, a szegényes barakklakásokkal, az éhséggel, a sorbaállással, a fázással, a megaláztatásokkal. Nem tödőtt velünk senki és csak egymásra, legtöbbször azonban csak sajátmagunkra voltunk utalva. Ezek a szenvedések keresztül jutottunk, mint régi bajtársak, közelebb egymáshoz. Hetenként ez hoz itt össze bennünket, hogy együtt készüljünk fel a nagy munkára, ami majd otthon vár bennünket.

Ez a szenvedés kell, hogy alapjává váljék megújult bajtársi életünknek: ezután becsüljük meg egymást úgy, mintha valamennyien édes testvérek volnánk! Ne menjünk el egymás mellett közömbösen soha többé és oltuk be már gyermekeinkbe is a bajtársi szeretetet.

A bajtársi közösség gondolatán át igyekeztem felidézni a multat annak szép emlékeivel, de hibáival is együtt. Ha a multból megtartjuk mindazt, ami szép, ami emberi volt, ami összekötött bennünket, s ami előnyére vált bajtársi életünknek és mindehhez hozzáadjuk az itteni szenvedéseink árán szerzett tapasztalatainkat, akkor megkapjuk a bajtársi életünk jövőjének alapjait.

Megújult bajtársi életünknek legyen tehát alapja: az őszinte bajtársi szeretet, a becsület, az igazság, a törhetetlen nemzethűség és a köz érdekében való önzetlen munkálkodás.

Bevezetőmben említettem, hogy őszintén fogok beszélni. Sajnálom, ha bárki is rossz szándékot tételezne fel részemről. Egyetlen célom volt: szolgálni a bajtársi közösség szellemét és egy kis tégelyszóval hozzájárulni a szebb, magyarabb, emberibb bajtársi jövőhöz!
K.S.

+++++

"D a v a j"

1945-ben, amikor már az orosz megszállást átélte minden magyar -nak mélyen tudatába vésődött a "davaj" szó jelentése, a néphangulatot tökéletesen kifejező versike szállt az országban szájról szájra:

" Davaj, davaj,
Jobb volt tavaly
Amikor még
Nem volt davaj! "

Ugyanis ezt a davaj szót használták "dicsőséges felszabadítóink", amikor órádat zsebedből kivették, gyűrűdet ujjadról lehúzták, ruhádat elvitték, utolsó élelmedet megették, borodat, pálinkádat, spirituszodat megitták, munkába siető, nem-katona apádat, férjedet, fiadat hadifogolyként elvitték, vagy ifju feleségedet, serdülő lánykádat éjszakára egy kis "krumpli-pucolásra" elhurcolták...

SZOVJET "ALKOTMÁNY" MAGYARORSZÁGON

A proletárdiktatura és a Népfront megalakítása óta nyilvánvaló volt, hogy Rákosiék a bolsevik szovjet-rendszer felé terelik a szovjetcélszerűen ma már népet. Ezt bizonyította a kisüzemek államosítása, a kolhoz-rendszer erőltetése és a legutóbbi "választások" kényszerítése is. Most azután ezt a folyamatot betetőzték az új "alkotmánnyal", amelynek törvényjavaslatát a hó 10-én nyújtotta be Rákosi az Országgyűlésnek. Ez az "alkotmány" már teljesen szovjet-mintára készült. Megállapítja, hogy Magyarország "népköztársaság", s mint ilyen "a munkások és dolgozó parasztok állama". Ezek szerint tehát a proletárdiktatura törvényes fémjelzést kapott, már amennyire törvényesnek lehet nevezni a törvénytelen terror-rezsim intézkedéseit. Az államból ki vannak rekesztve a "nem-dolgozó" parasztok, va yis a régi, becsületes gazdák és mindenki más, aki nem proletár. Így halad visszafelé, a középkori hűbéri kasztrendszer irányában a népfelzabeditást prédikáló bolsevik szocializmus! - A legérdekesebb újítása az "alkotmánynak" az, hogy megszünteti a köztársasági elnökséget és szovjet-mintára Népköztársasági Elnöki Tanácsot létesít, melynek elnöke, két helyettes elnöke, titkára és tizenhét tagja van. Szakasíts elvtársna tehát befellegzett. Természetesen, hazug szövegek egész sorát iktatták be a törvénybe. Így pl. az "alkotmány biztosítja a polgárok személyi szabadságát és a vallás szabad gyakorlásának jogát", valamint a "polgárok személyi sérthetetlenségét, a levéltitok és a magánlakás tiszteletbentartását". Az ember ámulva néz ennyi szemtelenségre! Mindezt "alkotmánytörvénybe" foglalni és ugyanakkor tizezreket behörtönözni, az egész népet rettegésben tartani, a lakástól a kis földcséskéig egyszerűen elvenni azt, ami jólesik a helyi bolsevik nagyságoknak - olyan határtalan szemtelenség, amit csakis a Rákosi-Roth és Gerő-Grün -szerű szovjetzsoldosoktól lehet megérteni. A szerencsétlen magyar nép, a munkástól a középosztályig, összeszorított fogakkal tűr és várja a pillanatot, amikor a szovjetalkotmányt, összes Roth-jaival, Grün-jeivel és Rubinstein-jeivel együtt a pokol fenekére küldheti.

TITO KÖRÜL SZORUL A BOLSEVIKI HUROK!

A világpolitikában tovább forrná a kulisszamögötti események. Legizgalmasabb most a Tito körül kialakult hidegháború. Ugy látszik, a Szovjet elhatározta magát arra, hogy leszámol Titoval, csak azt nem tudni még, hogy ezt nyílt katonai beavatkozással, vagy pedig belső forradalom és ezt nyomon követő pa tizánháború által akarja-e megvalósítani? Magyarország mind két esetben az események gyújtópontjába kerülne, ami, sajnos, semmi jót sem jelentene a lakosságnak. Igaz viszont hogy egy ilyen nagyobb szabású, erőszakos kísérlet közelebb hozná a világot a végleges megoldás kirobbanásához. - Amerika egyelőre még vitatkozik a Nyugat felfegyverzésére nyújtandó kölcsön felett, s közben mulik az idő. Nyugaton is bizonyos egyenlenség látszik Anglia és Franciaország felfogása között a közös védelere vonatkozólag. A Nyugat tehát nem cselekszik azzal a határozottsággal és gyorsasággal, ahogy azt az idők megkövetelnék tőle, bár nem kétséges, hogy a dolgok haladnak és a Szovjet egyre inkább defenzívába kerül. - A Németországi választások a jobboldal határozott győzelmét hozta. A kommunisták mindössze 18 képviselői széket kaptak a 403 közül! Ez az - ért fontos, mert ez a jobb felé való eltolódás a többi nyugateurópai népre is hatással lesz. - Kínában a helyzet változatlan. A kommunisták nyomulnak ugyan előre, de tekintve Kína óriási méreteit, még meglehetősen hosszú időbe kerül, amíg egész Kínát elfoglalhatja.

Pályázatunkon II. díjat nyert elbeszélés:

HULLASZÖKÉS.

Hullaszökés ritka eset, de az alábbi mégis megtörtént. 1943-ban egyik alföldi őrsön a szárnyparancsnok urat vártuk szemlére. Közben egy tisztviselő telefonon közölte, hogy autójával hazafelé jövet, egy utmelleltsi fán, nem messzé a község kijáratától akasztott férfi hullát talált. Az őrsparancsnok járőrt küldött a jelzett helyszínre, amely magával vitte a községi orvost is. A járőr azonban semmilyen hullát sem talált a jelzett helyszínen és erre bevonult. A járőr az esetet jelentette az őrsparancsnoknak, aki felhívta a tisztviselőt és közölte vele az eredményt. A tisztviselő azonban, sofőrjével együtt továbbra is azt állította, hogy a hulla ott volt, mert az autóból kiszállva mindketten megtekintették.

Mikor a szárnyparancsnok ur megérkezett, az őrsparancsnokkal együtt lóháton kimentek a helyszínre, de a hullát sem lóháton, sem a tisztviselő autójával nem tudtuk utolérni, mert egyszerűen eltűnt. Így azután arra gondoltunk, hogy mielőtt a járőr a helyszínre érkezett volna, a hullát valaki elszállította. Ezért az őrsparancsnok felkérte a községi előljáróságot és több egyént is, hogy mihelyt a hulláról megtudnak valamit, azonnal jelentsek.

Pár nap múlva azután jelentkezett Miska cigány, mert ő tudott az esetről legtöbbit. A hulla ugyanis - ő volt, személyesen. Elmondta, hogy száraz ágakat akart a fáról törölni, és amikor az autót közelíteni látta, azt hitte, hogy az utmester jön, aki már többször alaposan összeszidta, amikor faszedésem rajtaérte. Így Miska azt gondolta, hogy ha mint halott találkozik az utmesterrel, az nem fogja összeszidni, hanem, ellenkezőleg, sajnálni fogja. Ezért gyorsan felakasztotta magát, de úgy, hogy a kötelet elől, a nyakán kötötte meg és mivel így a kötélt hátul húzódott meg, a légzőcső szabadon maradt. Lábaija kissé érték is a földet. Amikor az autó megállt, lélegzetét visszatartva, elhagyta magát. Nagyot sóhajtva vallotta be Miska, hogy de jó is volt, amikor a nagyságos urak elmentek, mert a nyakam már kezdett kiszakadni...

B.J.

.....

A TI FOGADALMATOK

MINDNYÁJUNK FOGADALMA!

Nagy örömmel olvastam a Bajtársi-Levél 7/45 oldalán azt a kis cikket, amely 21 cső bajtárs fogadalmáról szól.

Bajtársak! Ti ezzel a gondolattal és cselekedetekkel példát adtatok és megmutattátok azt az utat, amely a gyakorlati bajtársi szeretethez vezet. Ugy érzem, hogy ezzel megtaláltuk azt a pontot, amelyből kiindulva, a bajtársi szeretet láthatatlan szálain át, összeköttetésbe juthatunk a Föld bármely részén élő bajtársainkkal!

Csendőr Bajtársak! Akik Európában, vagy a tengeren túl bárhol is éltek, szükség van rátok, jöjjetek tehát mindnyájan és mondjuk el közösen fogadalmunkat, mely összehoz és összetart mindnyájunkat!

A 21 grazi cső bajtársnak pedig üzenjük, hogy az ő fogadalmuk Mindnyájunk fogadalma, s ezért én és itt élő cső bajtársaim a következő fogadalmunkkal csatlakozunk hozzátok.

CSENDŐR BAJTÁRSÁK FOGADALMA

Alulírott csendőr-bajtársak Hazánk, Nemzetünk és Bajtársaink iránti szeretetből fogadalmat teszünk a következőkre:

1./ Azoknak a cső-bajtársaknak a hazatérését, akik most külön -

böző okok miatt kivándorolni kénytelenek, közülünk mindazok, akik előbb hazakerülnek, tőlünk telhetőleg, közös adakozással, gyűjtéssel illetékes helyen való közbenjárással, tehát teljes anyagi és erkölcsi erőnkkel előmozdítjuk.

2./ Azokat a csó-bajtársakat, s azok hozzátartozóit, özvegyeit és árváit, akik különböző okok miatt /előrehaladott kor, betegség, rokkantság, stb./ kivándorolni nem tudnak, közülünk azok, akik kivándorolnak és új helyükön olyan anyagi körülmények közé jutnak, hogy segíthetnek, adományaikkal /ruha, élelmiszer, pénz, stb./ támogatni fogják.

3./ Ha közülünk bárkit és bárhova vet a sors, igyekezni fogunk a kapcsolatot egymással fenntartani. A szellemi és lelki összetartás érdekében magunkévá tesszük a grazi csó-bajtársak által kiadott Bajtársi-Levélet, s ha kivándorlunk, e lapon át tartjuk a bajtársi közösséget. E célból új címünket a Bajtársi-Levél szerkesztő-bajtársaihoz eljuttatjuk.

4./ Politikai pártba nem lépünk be, nem politizálunk és minden igyekezetünkkel azon leszünk, hogy pártatlanságunkat és függetlenségünket megőrizzük. Fő és első feladatnak tekintjük bajtársi szellemünk és a bajtársi szeretet ápolását, amely alapja kell, hogy legyen új közbiztonsági testületünknek.

5./ Kétségtelen, hogy csó-bajtársaink között is történnek nézeteltérések. Ha ilyen előfordul, kölcsönösen megbocsájtunk egymásnak. Hibáinkat, emberi gyarlóságainkat férfiasan beismerjük. Emberi gyengeségeink sohasem lehetnek akadályai azoknak a törekvéseknek, amelyek szebb jövő felé vezetnek bennünket.

6./ Akik ezt a fogadalmat aláírtuk, úgy itt, mint száműzetésünk bármelyik más helyén igyekszünk olyan magatartást tanusítani és úgy élni, hogy ezzel testületünk tekintélyét visszaállítsuk és öregbítsük.

Fogadjuk, hogy az 1-6 pontokban említett elgondolásokat Hazánk, Nézetünk és Bajtársaink érdekében magunkévá tesszük, s azt tőlünk telhetőleg teljesíteni fogjuk.

A jó Isten nevében
Hiven Becsülettel és Vitézül
Austország, Grubweg, 1949.aug.1.

K.S. és társai

A MI CIMERÜNK ÉS AZ Ó CIMERÜK

Olvosóink bizonyára örömmel állapították meg, hogy Levelünk címlapját Sz.A. bajtársunk által művészeti megoldásban megrajzolt új fejléc díszíti. A kakastollas csendőrkalappal együtt a régi, boldog Magyarországot teljes cimere örvendeztetni meg lelkünket. Milyen jól is esik a békének és rendnek, a biztonságnak és tisztességnek ezt a jelképét látnunk, ugyszólván ugyanabban a pillanatban, amikor szerencsétlen Hazánkban az új szovjetalkotmány új cimert intézményesített. Az új cimert így néz ki: kétoldalt buzakoszorúval egybefogott, kerek világoskék mezőben kalapács és buzakalász; a mező felső részén a mezőre sugarakat bocsátó ötágú vörös csillag, alján redőzött piros-fehérezöld színű szallag. Büszkéek vagyunk, hogy Levelünk homlokára éppen most tehetjük fel a dicsőséges magyar műt és egyben a szebb magyar jövő cimerét! Merítsünk erőt ennek a szimbólumnak a szemléléséből és tegyen bennünket még elszántabbakká, még megnemalkuvóbbakká magyarságunkban és a feltámadásba vetett törhetetlen hitünkben!

A MAGYAR CSENDŐR

A falusi nép álmát virrasztotta, motyóját védte.
Mégis, mi lett a jutalma? Mit kapott cserébe érte?
Hogy kitagadták, megalázták és bitangnak nevezték,
Koldusbotra juttatták, mi több: földönfutóvá tették.

Mit vétett? Hogy ostora volt a bűnek, tilalma a szennynek?
Hogy lecsapott arra, ki a másét nem tartotta szentnek?
Hogy első volt a gáton, ha jött a zugva pusztító ár
És mentett, ami menthető, ha vijjogott a tüzmadár?

Nevéhez becstelenség, kezéhez judáspénz nem tapadt.
A magyar röghöz és fajtájához mindenkor hű maradt.
Ahol küzdeni, vagy védeni kellett, mindenütt ott volt,
Ézért temérdek hőst, vértanút adott és sok vére folyt.

Es ma is a régi! Egy jobb hazának kincses záloga,
Amit ki nem válthat örült ámokfutók csábos szava.
Fülében még most is ott cseng: "Hazádnak rendületlenül...!"
Es ezzel áll vagy bukik - hiven, becsülettel, vitézül! /R./

HAZAI ORVOSI HIREK

A budapesti egészségügyi intézet nemzeti vállalat, a rendkívüli veszteségektől mélyen lesújtva, de a sors kifürkészhetetlen akaratában megnyugodva jelenti, hogy dédelgetett kedvenceink, pártunk szomefényei közül az alábbiakat különböző betegségek támadták meg.

Szakasits Árpád köztársasági elnök régóta lappangó kanyaróba esett, ezért villaja ajtajára kifüggesztették az ujmintájú vöröscédulát: "Tilos a kimenet!". Orvosai, elsőrendű moszkvai professzorok bevonásával most tartják a konziliumot, hogy minél hatásosabban kezelhessék.

Rákosi Mátyás szeretett vezérünk, emésztési zavarokat okozó hatalmas tüdőgyulladásban szenved. Háziórvosa szerint azonban aggodalomra nincsen ok, mert a tünetek azt mutatják, hogy a betegség rövid lefolyású lesz.

Gerő Ernő gazdasági csucsminiszter elvtársnak hidverőér-tágulása van, emellett erszényduzzanatban is szenved. Orvosa szerint azonban nála ez még nem feltűnő, s ezért operációra előreláthatólag nem kerül sor.

Révai József népnevelési miniszteren hirtelen fellépő, heveny nevetlenség keletkezett. A nagybeteg jelenleg egy moszkvai szanatóriumban Puskin műveit olvassa és várja gyógyulását.

Bajk László, trockista banditán szövődmenyes önállósulási láz tört ki, majd ezt követőleg görcsöket és talpnyilalásokat kapott. Az ő állapota a legsúlyosabb, ezért óriási ápolószemélyzet veszi körül egy és Andrassy-uti szanatóriumban, ahol a hőlég-, a fény- és az injekciós gyógymódok mindegyikét alkalmazzák, hogy mihamarabb pontos diagnózist kaphassanak betegségéről. Állapota mindazonáltal reménytelen, úgy hogy már mauzóleumának alapkőletétele is megtörtént szeretett vezérünk Rákosi Mátyás kapavágásával, Hír szerint Sztálin személyesen jön őrt állni a katafalknál, ha a legrosszabb bekövetkezik.

Tudja, mi ez a rövidítés, amit lépten-nyomon olvashat a magyarországi kommunista ujságokban: n. v. ? Nemzeti vállalat. Ez az elkommunizált magánvállalatok új elnevezése. De otthon, a sötét reakciók nem így olvassák, hanem: nem végleges!

KISLEÁNY AZ ÁROKPARTON

Szőke varkocsán lila szallag,
Ajka pirosuló rózsafolt...
Kankalint szed az árokparton.

Anyjának is ilyen szája volt:
Ilyen kedves, duzzadt, szives-ives szája
Ilyen nedves, csillogó gyöngyfoga
Ilyen bársonyos, gödrös, puha álla
És úgy szállt a szivekbe mosolya,
Mint gyermekláncfű pihéje a szélben,
Mint kavargó hópehely a télben
Mig szeliden megbujt egy tenyérben.

Igy került ez a kis szallag a rétre,
Ez a pirosuló rózsafolt - - -
Szoknyácskája virágos karton
És kankalint szed az árokparton... /i.a./

-0-

KÉTHETENKÉNT JELNIK MEG A BAJTÁRSI-LEVEL!

Fontos és örvendetes bejelentéssel lépünk Bajtársaink elé: érkezettnek látjuk az időt, hogy Levelünket kéthetenként küldjük el olvasóinknak. Azért határoztuk el magunkat erre a merész lépésre, mert egyrészt bajtársi olvasótáborunk köréből mind többen kértek erre bennünket, másrészt, mert kivándorolt bajtársaink helyes tájékoztatása és magyar, bajtársi szellemisséggel való táplálása megköveteli tőlünk a B-L sűrűbb megjelentetését. Régi vágyunk teljesedik ezzel a lépéssel, de ugyanakkor érezzük és tudjuk, hogy a kétheti megjelenés fokozottabb áldozatot kíván meg mindnyájunktól. Nemcsak a B-L szerkesztőtől, akik nehéz munkájukból kell, hogy kiragadják a szerkesztéshez és előállításához szükséges napokat, hanem olvasóinktól is! A B-L kétheti előállítása --természetszerűleg-- dupla költséget jelent! Kérjük tehát Bajtársainkat, hogy ennek megfelelően igyekezzenek hozzájárulásaikat is emelni! Különösen azokat kérjük erre, akik akár itt Európában, akár, főleg, a tengerentúl, megfelelő állásban vannak és így nem jelent számukra különösebb megterhelést, ha hozzájárulásaikat az eddig beküldött összeg kétszeresére emelik. És arra is kérjük a Bajtársakat, hogy mint eddig, úgy a jövőben is, sőt még fokozottabb mértékben küldjenek be rövid, érdekes kéziratokat! Levelünk közkevéltységét kétségkívül ez fokozta leginkább: maguk a Bajtársak szerkesztették saját lapjukat, melynek nívója egyre emelkedett ezáltal. A jövőben friss hír-tájékoztatót is adunk, s általában Levelünk szerkesztésében igyekezni fogunk --főként a kivándoroltakra való tekintettel-- a család, az asszony és a gyermek magyar betűvel, magyar lélekkel való ellátását is szolgálni. Nagy és nehéz program előtt állunk, Bajtársak, és a Ti anyagi és szellemi közreműködésük nélkül nem valósíthatnánk meg azt! De tudjuk, hogy felismeritek a cél nagyságát, magyarságát, és --ahogy eddig is-- a jövőben is együtt dolgoztok velünk magyarságunkért és testületünkért! --- Szeptember hónapban tehát már kétszer közzétartunk be Hozzátok: először 10. körül, másodszer 25. körül. Isten segítse törekvéseinket! --- HIVEN! BECSÜLETTEL! VITÉZÜL!

BAJTÁRSAINK LEVELEIBŐL: Örömmel olvastam a 7. számot, mert abban két cikket is találtam, ami tetszésemet megnyerte. És pedig: "Mi haladunk a magunk utján" és a "Mult, Jelen és Jövő" folytatása. Az utóbbira az a megjegyzésem, hogy nagyon helyes nem elhallgatni a hibákat, viszont azt is meg kell írnom, hogy a 3. pontban írtak -legalábbis az utóbbi években 1938/- nem teljesen helytállóak. Na de hát a lényeg a fontos." Dr.K.Z. Rum.

"A B-L -et mindig örömmel vesszük át a póstástól, szívesen olvasunk, mert jól esnek a régi hangok. Köszönjük őket és kérjük továbbra is. További munkájukra sok sikert kívánva, a további szoros kapcsolat megtartásának reményében..." Sz.K. Osterode /Németország/

"Kedves Bajtársaim! Ápolják tovább a csendőr szellemet, hogy minél nagyobb számban tömörüljön egybe az a család, melyet oly kőgyetlenségül szétforgácsoltak. Isten áldását és vezérlését kérem további munkájukra!" J.J. Salzburg

"Kérem a jó Istent, hogy a szerkesztőség a Bajtársi-Levelet minél rövidebb időn belül édes magyar Hazánkban küldhesse címünkre. Munkájukat a jó Isten áldása kísérje!" H.L. Spittal.

Az alább felsorolt bajtársaknak hálásan köszönjük támogatásukat!!

S.M. Canada 20.-; Dr.M.E. Schladming 10.-; U.J. Innsbruck 5.-; O.H. Schladming 50.-; Sz.I.Rum 3.-; N.L.Kliening 10.-; Dr.K.Z.Rum 10.-; Sz.A.Klagenfurt 10.- /stencilpapír/; K.F.Anglia 18.-; B.I.Brunn Fehring 10.-; Dr.D.L.Salzburg 10.-; K.J.Graz 10.-; J.P.Graz 5.-; Gy.I. Fehring 5.-; Us.B.S.Passau /kuponok/; K.L.Fehring 5.-; Dr.R.B.Salzburg 10.-; V.K.Anglia 20.- /kuponok/; J.J.Salzburg 10.-; K.G.Innsbruck-Rum 5.-; Sz.L.Bad St.Leonhard 10.-; L.M.Franciaország 4.- /kuponok/; L.L.Pregenz 2.-; I.S.St.Johann-Hartberg 3.-; H.F.Spielfeld-Pyhrn 20.-; J.M.Völkermarkt 10.-; N.I.Völkermarkt 10.-; D.M.Linz 30.-; R.K.Braunau 3.-; A.P.Braunau 5.-; E.L.Graz 5.-; F.Z.Linz 5.-. ---Elbeszélés-pályázatunk két első díjának nyertese a pályadíjat a bajtársi segélyezés céljaira önként felajánlotta! Köszöntjük őket nagylelkűségükért és bajtársi szeretetükért. Példás bajtársasságuk mutatja, hogy mily erős közöttünk a bajtársi kapcsolat!!!

ALUSKRIFT! KÉZIRAT! - SAJÁT SOKSZOROSÍTÁS! - ADRESSE-CIMÜNK:
 UNGARISCHE KAMERADSCHAF, GRAZ, Geidorfgürtel 49.Osterreich, Ung.Bar.

Absender: Ungarische Kameradschaft, Graz, Geidorfgürtel 49. Ung.Bar.

An Herrn

An.Herrn.

Dr. Rektor Béla

Salzburg.

Aigen-Aigener Str. 69.

DRUCKSACHE